

Maurits Mok

ALTIJD DE AARDE

Uitgeverij Bébert
Nieuwe Grafische/Hoi Studio

ALTIJD DE AARDE

Maurits Mok

ALTIJD DE AARDE

Uitgeverij Bébert
Nieuwe Grafische/Hoi Studio

Inhoud

<i>Altijd de aarde</i>	7
<i>Goud</i>	8
<i>Waterwezen</i>	9
<i>Donkere dag</i>	10
<i>Het zwijgen ontwaakt</i>	11
<i>Ook dit</i>	12
<i>Steeds minder</i>	13
<i>Zeg winter</i>	14
<i>Aanwaaiend stormtij</i>	15
<i>Jonge slaap</i>	16
<i>Hoe het loopt</i>	17
<i>Eenlingen</i>	18

Altijd de aarde

Ergens in de verten van Europa
stappen wij uit.

Winter. Huizen en straten
verglaasd door koud licht.

De wind, een dolende stem,
gaat af en aan. De stilte krimpt
tot het beven van een eikeblad.

Zoekende woorden

openen een dodenrijk.

Wij keren om, de aarde
glijdt met ons mee; altijd de aarde
met wat ze bedelven zal.

Goud

Avond. De lamp vangt goud
en strooit het uit.

Mijn ogen zijn tot in hun grond bewoond.
Er trekt een wasem over mijn gezicht
en langs de horizon.

Waterwezen

Westelijk, waar elke avond
afscheidsvuur aangloeit, zeewind
lichtguirlandes langs de hemel spant,
strandvogels elkander
een verre dood aanzeggen
en met een wiekslag de stilte bezegelen -
voel ik mij wegdrijven, een waterwezen
dat nergens grond raakt,
niets dan beweging
van een uitgebluste zee.

Donkere dag

Donkere dag.
Hoe mensen eenzaam worden,
naam en gestalte verliezen
en in de wenteling der jaargetijden
stilte aanroepen totdat alleen
het dode antwoord overblijft.

Het zwijgen ontwaakt

Ik luister. Het zwijgen ontwaakt,
duurzaamheid die mij de adem rooft,
een wereld van louter
verstrooide speldeknooppn vuur.

Jaar en dag zijn mij ontvallen.
Mijn gedachten vinden geen omhulsel meer.
De koude brandt tot in het bloed.

Ook dit

Ook dit moet eens gezegd:
hoe een mens met dagelijks
in onschuld gewassen handen
wordt uitgewist;
de wereld ongreijpbaar voelt worden,
naar lucht snakt en met een zucht
uitdooft.

Ook dit. De wereld wordt
te eng voor wie de laatste schrede
moet doen en overal
hetzelfde raadsel
verwelken voelt.

Steeds minder

Steeds minder kunnen zeggen.
Ieder uitgeklonken woord
laat een glinstering van marmer achter.

Vlakten verlengen zich
tot waar licht een damp wordt
die ogen en mond bedekt.

Men denkt en denkt niet meer.
Er blijft nog teveel hemel over
achter een verbleekte zon.

Zeg winter

Zeg winter, zeg het met
ontbladerende stem
en buig je naar het fluisteren
dat jaar en eeuw omspant.

Het sneeuwt al tot voorbij
de boomgrens van het denken.
Woorden, nooit gesproken
bevrozen ons van binnen uit.

Aanwaaiend stormtij

Aanwaaiend stormtij. Ik loop
de winter recht in de ogen,
vergaar mijn laatste kracht
en zie dat alle uitwegen
zijn dichtgegroeid.

Boven mijn hoofd tikken regendruppels
een weerbericht van nu en eeuwig.

Jonge slaap

Maan, een zilveren schijf,
een koele spiegel.

Geritsel in bergplooien
rent op en neer.
Kinderen herhalen het,
zinken weg en zien
met dromende ogen
nieuwe werelden ontstaan.

Hoe het loopt

Hoe het loopt. Men leeft
met hemelen onder zijn voeten
een nacht vol dode vuren tegemoet
en denkt zich zo diep weg
dat men het ademloze raakt.

Hoe het loopt. Aanwezigheid
die ondoorzichtig wordt,
rondgang langs gesloten vensters
onder scheurende plafonds.

Eenlingen

Door de duinen, een zwijgende avond.
De tijd werd een onbegonnen gebeuren.
Mensen zochten een oorsprong
zonder schaduw, zonder nasleep.
Herinnerden zich wat zij nooit
geweten hadden, werden steeds
dichter omwikkeld, eenlingen in niemandsland.

Colofon

Altijd de aarde van Maurits Mok verscheen op initiatief van Dirk Kroon ter gelegenheid van de tachtigste verjaardag van de dichter, 7 november 1987. De oplage bestaat uit 341 exemplaren; de nummers A t/m Z zijn bestemd voor de auteur, I t/m XV voor Dirk Kroon. De exemplaren genummerd 1 t/m 300 zijn bedoeld ter opluistering van de jaarwisseling 1987/1988. De nummers 1 t/m 100 werden voorbehouden aan relaties van Béb'ert, 101 t/m 200 aan relaties van de Nieuwe Grafische (André te Wiel/René Alleman) en 201 t/m 300 aan die van de HOI Studio. De tekst werd gezet uit de Belwe en de Garamond ITC Licht door de HOI Studio en gedrukt op Drie Kronen door de Nieuwe Grafische, beide gevestigd te Rotterdam. Het boekje werd met de hand gebrocheerd en afgewerkt door Rietveld in Rotterdam. Pandora van Dijk verzorgde de grafische vormgeving. Sommige exemplaren werden gesigneerd, gemonogrammeerd of voorzien van een opdracht.

ISBN 90 70370 88 3

© 1987 by Maurits Mok, Bergen (N.H.)

Dit is exemplaar 12

